

Aan Minister van Asiel en Migratie, mevr. M.H.M. Faber-van der Klashorst,
Turfmarkt 147, 2511 DP Den Haag

Betreft Achtste brandbrief nalatige overheid: rechtvaardig en gelijkwaardig asielbeleid voor
lhbtqi+ asielzoekers

Referentie 2024-12-16 Achtste brandbrief nalatige overheid rechtvaardig en gelijkwaardig asielbeleid

Groningen 16 december 2024, pagina 1 van 2 (exclusief bijlage persbericht)

Afschrift naar:

Directie en bestuur COA, Directie Ministerie Justitie en Veiligheid,
Voorzitter Tweede Kamer, Vaste commissie Asiel en Migratie, Justitie en Veiligheid,
Inspectie Ministerie Justitie & Veiligheid, VluchtelingenWerk Nederland, UNHCR Nederland,
verenigingen voor asieladvocaten VAJN en SVMMA, Nationale politie, Roze in Blauw,
leden externe klankbordgroep,, achterban van lhbtqi+ asielzoekers

Geachte excellentie, mevr. M.H.M. Faber-van der Klashorst,

Waar ben je veilig als bescherming niet langer gegarandeerd is?

Met deze brief wil ik uw aandacht vestigen op een urgent en belangrijk onderwerp dat de
gemeenschap van lhbtqi+ asielzoekers al jaren aangaat en waar LGBT Asylum Support zich voor
inzet. Het staat buiten kijf dat het Nederlandse asielbeleid rechtvaardig en gelijkwaardig moet
zijn voor alle betrokkenen, ongeacht hun seksuele oriëntatie of genderidentiteit. Helaas
constateren wij dat dit in de praktijk regelmatig niet het geval is.

Recentelijk zijn er schrijnende gevallen naar voren gekomen van lhbtqi+ asielzoekers die in
de asielpcedure van elkaar gescheiden zijn. We verwijzen hiervoor naar onze brief van
6 november 2024 en uw antwoord van 28 november 2024. Echter ondanks al deze brandbrieven,
blijken er jarenlang situaties te ontstaan vanwege niet toereikend en daarmee falend beleid
naar deze kwetsbare groep.

Wetende dat u niet in kan gaan op individuele zaken, willen we nogmaals uw aandacht op het
volgende vestigen. Dit jaar hebben we, als ook de asieladvocaat in deze kwestie, meerdere
meldingen verzonden naar het COA om een uit Cuba gevlucht koppel te kunnen herenigen.
Na vele transfers is dit uiteindelijk gelukt. Echter gezien hun nader gehoor bij de IND als
onderdeel van hun asielpcedure, werd één van de partners naar een lhbtqi+ unit van azc Ter
Apel gestuurd, terwijl de ander in azc Budel moet verblijven. Een opvanglocatie zoals zovelen in
Nederland zonder een lhbtqi+ unit. Dit leidt niet alleen tot onnodige emotionele stress, maar
ook tot een gevoel van onveiligheid en isolatie, wat voor deze kwetsbare groep extra schadelijk
is. Gezien hun langdurige relatie die onderdeel is van hun asielmotief, is het van belang dat beide
partners de kans krijgen om samen te verblijven, zodat zij elkaar kunnen steunen in een voor hen
al zo moeilijk proces. Echter het COA besloot desondanks hen te splitsen waarmee Nederlandse
en Europese wet- en regelgeving geschonden worden.

Daarnaast hebben we vernomen dat een groep van lhbtqi+ asielzoekers in azc Ter Apel die in één
van de lhbtqi+ unit verbleven en door LGBT Asylum Support intensief worden bijgestaan, recent
zijn overgeplaatst naar een andere opvanglocatie waar geen lhbtqi+ unit aanwezig is. Een gege-
ven wat al jaren structureel bij het COA voorkomt. Het COA negeert daarmee telkens de mate van
kwetsbaarheid bij transfers. Ondanks dat dit veelvuldig besproken is in het klankbordoverleg dat
deze gegevens in het Ibis systeem – mist met toestemming – opgeslagen kunnen worden. Bij een
recente transfer van een groep van lhbtqi+ asielzoekers, werd hun pijnlijk duidelijk gemaakt dat
in deze azc waar geen beleid van lhbtqi+ units gehanteerd wordt, zij als kwetsbare groep gelijk
als in de Nederlandse samenleving bij elkaar kunnen verblijven, ongeacht achtergrond.

Echter lhbtqi+ asielzoekers behoren vaak tot de meest kwetsbare personen in onze samenleving.
Zij hebben niet alleen te maken met de trauma's van hun vlucht en vervolging in hun thuisland
maar worden ook binnen opvanglocaties vaak blootgesteld aan discriminatie uitsluiting en zelfs
geweld. Dit is een directe schending van artikel 1 van onze Grondwet dat expliciet stelt dat
discriminatie op welke grond dan ook niet is toegestaan.

Stichting LGBT Asylum Support zet zich breed
in voor lhbtqi+ (lesbische, homoseksuele,
biseksuele, transgender, interseksuele en queer)
asielzoekers in Nederland en werkt nauw samen
met diverse lhbtqi+ belangenorganisaties in
Nederland om zo niet alleen een vangnet
maar ook een gids te zijn.

IBAN NL47 TRIO 0212 4621 72
KvK-nummer 65463269

p/a Noorderstationsstraat 40 , 9717 KP Groningen
Sandro Kortekaas, voorzitter 06 1940 70 30
www.lgbtasymlsupport.nl
www.facebook.com/LGBT-Asylum-Support
info@lgbtasymlsupport.nl

Daarnaast blijkt uit een nog te publiceren onderzoek door LGBT Asylum Support in de achterban van ruim 1200 lhbtqi+ asielzoekers, dat vanuit deze achterban – waarmee volstrekt anders dan wat het COA ongefundeerd telkens stelt dat er geen behoefte zou zijn – 90 % gebruik wil maken van een lhbtqi+ unit. Zeker als zij als een veilige corridor tijdens hun asielprocedure gebruik kunnen van lhbtqi+ units die in opvanglocaties aanwezig zijn. Echter de realiteit is dat elke opvanglocatie eigen regels opstelt en het COA ondanks de motie Groothuizen uit 2020 nog geen passend beleid heeft gemaakt en signalen negeert. Daarmee kunnen we constateren dat ondanks de rapporten in 2020, ‘Keep it Silent’ en ‘We Feel Unsafe’, de motie waarbij de staatssecretaris opdracht kreeg om azc’s veiliger te maken waaronder beleid voor lhbtqi+ units, niet is uitgevoerd. En dat ondanks de gegevens uit het rapport van juli 2023 ‘ProtectUs’ waaruit blijkt dat tweederde van de lhbtqi+ asielzoekers gediscrimineerd wordt in hun azc en nog een groter deel teruggaat in de kast. En waarbij dit plaatsvindt in een land waar ze eindelijk zichzelf zouden moeten kunnen zijn, en u stelt in het regeerakkoord dat u deze groep meer zal beschermen.

Het is daarom cruciaal dat de Nederlandse overheid haar verantwoordelijkheid neemt om gelijke behandeling en veiligheid voor kwetsbare lhbtqi+ asielzoekers te waarborgen in beleid. Ik verzoek u dan ook met klem om het beleid rondom lhbtqi+ asielzoekers te herzien o.a. verwijzend naar onze zevende brandbrief van 25 november 2024 en ervoor te zorgen dat:

1. Dat iedereen in Nederland – en daarmee ook opvanglocaties – zich behoort te houden aan grondwet art. 1 dat discriminatie van lhbtqi+ niet toestaat,
2. Lhbtqi+ asielzoekers als kwetsbare groep aan te merken en niet per individu,
3. Bij aanmeldfase, vermelding van gender na toestemming waarbij o.a. hun oorspronkelijke ‘dode’ namen niet langer gebruikt mogen worden,
4. Er in alle vormen van opvanglocaties, inclusief de reguliere centra, adequate ondersteuning en veilige ruimtes moeten zijn voor lhbtqi+ asielzoekers.
5. Invoering van lhbtqi+ units voor lhbtqi+ asielzoekers als vast beleid bij alle reguliere centra,
6. Noodopvanglocaties per definitie als onveilig voor kwetsbare lhbtqi+ aan te wijzen gezien de complexe zorgvraag als ook geen zorg op maat,
7. Bij transfers van kwetsbare lhbtqi+ asielzoekers, een veilige passage middels lhbtqi+ units in te stellen gedurende de gehele asielprocedure,
8. Het aantal transfers sterk te reduceren,
9. Beleid invoeren in omgang met lhbtqi+ asielzoekers (COA, beveiliging).
10. Er een duidelijke richtlijn komt die garandeert dat lhbtqi+ asielzoekers de mogelijkheid hebben om als koppel samen te verblijven, ongeacht hun situatie in het asielproces, ongeacht de bewijslast die soms verzocht wordt door het COA,
11. Trainingen en voorlichting invoeren in omgang met lhbtqi+ asielzoekers in de asielopvang, (COA, beveiliging) zodat zij beter toegerust zijn om om te gaan met de specifieke behoeften van LHBTIQ+ asielzoekers met vaak een complexe zorgvraag,
12. Invoering van een aantal kleinschalige opvanglocaties en deze aan te wijzen voor enkel opvang van lhbtqi+ asielzoekers als pilot project,
13. Ondersteunen van een landelijk noodnummer voor lhbtqi+ asielzoekers in samenwerking met o.a. Roze in Blauw, discriminatie.nl,
14. Het toegang verschaffen aan LGBT Asylum Support als relevante niet-gouvernementele organisatie om toegang te krijgen tot noodopvanglocaties zodat zij lhbtqi+ asielzoekers kunnen bijstaan. Daarmee het verzoek aan de Minister om LGBT Asylum Support als niet-gouvernementele organisatie te erkennen.

Ik hoop dat u deze belangrijke kwestie serieus neemt en eindelijke actie onderneemt om deze geconstateerde ongelijkheid in het asielbeleid aan te pakken. Verwijzend naar het regeerakkoord moet de veiligheid en het welzijn van met name lhbtqi+ asielzoekers als kwetsbare groep, voorop staan.

Met vriendelijke groet,
In afwachting van uw antwoord.

Sandro Kortekaas,
Voorzitter LGBT Asylum Support

Stichting LGBT Asylum Support zet zich breed in voor lhbtqi+ (lesbische, homoseksuele, biseksuele, transgender, interseksuele en queer) asielzoekers in Nederland en werkt nauw samen met diverse lhbtqi+ belangenorganisaties in Nederland om zo niet alleen een vangnet maar ook een gids te zijn.

IBAN NL47 TRIO 0212 4621 72
KvK-nummer 65463269

p/a Noorderstationsstraat 40 , 9717 KP Groningen
Sandro Kortekaas, voorzitter 06 1940 70 30
www.lgbtasyllumsupport.nl
www.facebook.com/LGBT-Asylum-Support
info@lgbtasyllumsupport.nl

Voor een tweede keer in hun asielpcedure splitst het COA een lhbtqi+ koppel, in strijd met Europese en Nederlandse wetgeving

LGBT Asylum Support stuurt achtste brandbrief over het waarborgen van gelijke behandeling en veiligheid voor lhbtqi+ asielzoekers in de opvang

Twee uit Cuba gevluchte queer asielzoekers die een langdurige relatie met elkaar hebben, zijn gedurende hun asielpcedure voor een tweede keer van elkaar gescheiden door het Centraal Orgaan opvang Asielzoekers (COA). Deze inhumane beslissing komt op het moment dat zij hun nader gehoor bij de IND krijgen, het meest belangrijke onderdeel van hun asielpcedure. LGBT Asylum Support stuurde eerder dit jaar verschillende meldingen naar het COA dat de splitsing van een eenheid in strijd is met zowel Europese als Nederlandse wet- en regelgeving zoals artikel 8 EVRM. Uiteindelijk werden door deze acties beiden door het COA bij elkaar in één azc geplaatst. Maar nam het COA recent nogmaals een beslissing om één van hen in azc Ter Apel en de andere in azc Budel te plaatsen.

Emmanuel en Ruben zijn afkomstig uit Cuba, hebben hun veiligheid en leven op het spel gezet in de hoop op een veiliger toekomst in Nederland. Hun situatie wordt nog nijpender door de discriminatie en vervolging die zij in hun thuisland hebben ervaren vanwege hun seksuele geaardheid. Het COA heeft herhaaldelijk beloofd de kwetsbaarheid van lhbtqi+ asielzoekers serieus te nemen, maar met het nogmaals niet respecteren van hun relatie en daarmee het scheiden van deze twee individuen, ondermijnt het deze belofte volledig. Bovendien is er sprake dat één van hen nu niet in een lhbtqi+ unit wordt opgevangen wat aantoont dat ook het beleid van het COA niet consistent is.

Volgens de Europese richtlijn voor de bescherming van vluchtelingen en de Nederlandse Asielwet dient rekening gehouden te worden met de bijzondere kwetsbaarheid van lhbtqi+ asielzoekers. Nederland biedt bescherming aan mensen die in hun land van herkomst een gegronde vrees hebben voor vervolging vanwege hun seksuele geaardheid of genderidentiteit. De beslissing echter om het queer koppel opnieuw van elkaar te scheiden is niet alleen een schending van hun mensenrechten, maar ook een inbreuk op hun asielpcedure omdat hun langdurige relatie onderdeel is van hun asielmotive. Waarbij het zeer ongebruikelijk is dat een eenheid gesplitst wordt en daarmee niet beschermd wordt.

“Ronduit verschrikkelijk”, zegt Sandro Kortekaas, voorzitter van LGBT Asylum Support. “Het is onacceptabel dat het COA de rechten van dit queer Cubaanse koppel, voor een tweede keer negeert. Hun scheiding is niet alleen voor beiden een emotionele belasting in het meest belangrijke onderdeel van hun asielpcedure, namelijk hun nader gehoor. Maar ook een directe bedreiging voor hun veiligheid en welzijn waarbij pijnlijk duidelijk wordt hoe de rechten van lhbtqi+ asielzoekers geschonden worden. Wij roepen het COA en de betrokken instanties zoals de IND op om deze beslissing onmiddellijk te herzien en de nodige stappen te ondernemen om ervoor te zorgen dat zij met respect en waardigheid worden behandeld.” De organisatie heeft bij het COA maar ook bij de inspectie Justitie en Veiligheid en de Nationale ombudsman benadrukt dat het om een langdurige relatie gaat en roept op dat hun rechten beschermd moeten worden.

<https://lhbtqiplusunits.petities.nl/>

Stichting LGBT Asylum Support zet zich breed in voor lhbtqi+ (lesbische, homoseksuele, biseksuele, transgender, interseksuele en queer) asielzoekers in Nederland en werkt nauw samen met diverse lhbtqi+ belangenorganisaties in Nederland om zo niet alleen een vangnet maar ook een gids te zijn.

IBAN NL47 TRIO 0212 4621 72
KvK-nummer 65463269

p/a Noorderstationsstraat 40 , 9717 KP Groningen
Sandro Kortekaas, voorzitter 06 1940 70 30
www.lgbtasymlsupport.nl
www.facebook.com/LGBT-Asylum-Support
info@lgbtasymlsupport.nl